

DÜNYANIN HEYDƏR OĞLU

Dünya dünya əvəzi,
Bir oğlunu itirdi,
Bu xəbəri yurduma,
Acı yellər yetirdi.

O, yenilməz bir rəhbər,
Bənzərsiz dahi idi.
Elin ümid işığı,
Xalqın pənahı idi.

Yurdun yurd tək hörməti,
O soyadı, adıydı.
O ümmanlar qoynunda,
Əfsanəvi adaydı!

Kükürək, coşğun dalğalar,
Sahilinə can atdı.
Özü döndü ümmana,
Özü tufan yaratdı.

Canından can gedirdi,
Yurduna “can” deyəndə.
Göylərə hökm edirdi,
Azərbaycan deyəndə!

Bayrağını ucaldır,
Himnini çaldırırdı.
Yurdunu bu dünyanın,
Fövqünə qaldırırdı.

Okeanlar, qitələr,
Hava yolu,su yolu...
Heydər kimi keçməyib,
Hələ heç kəs bu yolu.

Dilində şüar idi
Şuşa, Laçın, Qarabağ...
Vətəninə tuşlanan
Böhtana bax, şərə bax!

O sənin qabağını,
Haqq sözüylə kəsirdi.
Bu torpağın üstündə
Yarpaq kimi əsirdi!

“Heydər xalqdı- xalq Heydər”,
Necə düzdü bu deyim.
Təkcə xalqın önündə,
Diz qatladı Anteyim!

Mən onu bir kimsəyə,
Bənzədə bilmərəm, yox!
Xalqın istiqbalını –
Bax, bu gözəl naxışlı,
Bu əvəzsiz, oxşarsız,
Bu təkrarsız xalını,
Hər hansı naxış ilə
Bəzəyə bilmərəm yox!

Çəkdi onun ruhunu
Sonsuz səma, kainat.
Heydərim rahat uyu,
Öndərim, arxayın yat!

Xalqın azadlıq eşqi,
Amalından güc alar!
Sənin eşqin, istəyin,
Türbən kimi ucalar...

Sənin torpaq nisgilin,
Canındadır bu xalqın.
Qəbrin nura qərq olub,
Dönüb ziyarətgaha
Yanıdadır bu xalqın!
Məzarının önündən
Milyonlar gəlib keçir.
Axan göz yaşlarıyla,
Qəlbini dəlib keçir.

Sən xalqının yolunda,
Ölməyə də hazırдын.
Hər bir kəsin qəlbinə
Silinməyən, itməyən,
Bir ömürlə, əsrlə
Bir tarixlə bitməyən,
Xatirələr yazırdın...

Xalqalrın yaddaşında
Xatirən şirin, acı...
Sənin tək bir dahiyə
Əbədidir, ay Babam,
Dünyanın ehtiyacı!

Ömrün sonsuz bir tarix,
Yaşın min əsrin yaşı!
Xalqı adı tək uca,
Ey dünya vətəndaşı!

Bir ömrün hüdudları,
Bu dünyayla tən oldu!
Ey Vətən oğlu, sənə,
Bu dünya Vətən oldu!

Önündə and içirəm,
And içirəm belə yox,
Bir vətənə, bir xalqa,
Bir ölkəyə, elə yox,
Sən dünyaya gərəkdin...
Tapmıram bənzərini,
Təkdin dünyada, təkdin...

Təkdin, ey bu torpağın,
Möhtəşəm uca oğlu.
Adı dillər əzbəri,
Heydər Əlirza oğlu!
Bibi Heybət türbəsi,
Ucalırsa adınla,
O Tanrısal eşqinlə,
Arzunla, muradınla...
Türkün, müsəlmanlığın
Və bütün insanlığın
Təkrarsız övladın –
Ölməz, yenilməz, mətin...
Azərbaycan deyilən,
Bu ulu məmləkətin,
Min illərlə yaşayan,
Dəyişən, təzələnən,
Nəsillərlə yaşayan
Şöhrətisən, şanısan!

Bəhlul Ataxanlı

Günəşə qovuşmaq istəyirəm mən! – B.: Çinar-Çap, 2008. – S.49-51